

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 4 af
11. oktober 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
(AMU Alm. del).**

Spørgsmål nr. 4:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 7. oktober 2005 fra Dansk Socialrådgiverforening.

November 2005

Vores sag

05-119-0339

Svar:

Dansk Socialrådgiverforening har med sit brev til udvalget ønsket, at udvalget drøfter, hvordan man vil forholde sig til de borgere, der rammes af loftet for ydelser, fordi de efter socialrådgiverforeningens opfattelse uforskyldt ikke kan leve op til målsætningen i forliget om Flere i Arbejde om hurtigst muligt at komme i arbejde.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen ingen planer har om at afskaffe loftet for den samlede hjælp til kontanthjælpsmodtagere.

Et meget vigtigt formål med loftet er, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. De seneste tal fra Finansministeriet viser, at der for 130.000 danskere er mindre end 50 kr. i daglig gevinst ved at gå på arbejde. Det vil regeringen gøre op med.

Jeg kan være enig i, at der er nogle, der har mere svært end andre ved at komme i arbejde, men hvorfor skal vi opgive at få disse personer i arbejde – eller i det mindste tættere på arbejdsmarkedet - af denne årsag. Det er nemlig en kendsgerning, at der blandt de svageste kontanthjælpsmodtagere hvert år er 10 pct., der kommer i arbejde.

Få timers arbejde ugentligt kan være medvirkende til, at man beholder kontakten til arbejdsmarkedet, og hermed lettere kan komme tilbage på fuld tid, når arbejdsevnen forbedres. Få timers arbejde kan også betyde at man ikke mere omfattes af loftet for den samlede hjælp til kontanthjælpsmodtagere.

Foreningen har fremsendt nogle eksempler, der skal belyse kritikken.

Det første eksempel handler **ikke** om loftet over ydelser til kontanthjælpsmodtagere, men alene om hjælpen til unge. I eksemplet nedsættes hjælpen til en ung kontanthjælpsmodtager, der lider af spiseforstyrrelser, efter 9 måneder. Hjælpen nedsættes til SU satsen.

Det er regeringens opfattelse, at kontanthjælpen for de unge ikke må være så høj, at den bevirker, at de unge får svært ved at gå i gang med en uddannelse med SU af økonomiske grunde. Derfor nedsættes kontanthjælpen til unge efter normalt 9 måneder, så den svarer til SU satsen. Hvis den unge har svært ved at klare en uddannelse kan kommunen give tilbud om revalidering. Hvis den unge ikke kan revalideres og arbejde ikke er aktuelt inden for en rimelig periode, kan der gives et tillæg til kontanthjælpen.

Det andet eksempel om loftet vedrører en person, der har en lang række af lidelser. Der er startet sag om pension for den pågældende, men sagen er fortsat under behandling.

Kontanthjælp er ikke tænkt som varig ydelse. Når vedkommende stadig får kontanthjælp, skyldes det åbenbart, at sagen er trukket ud bl.a. fordi der er skiftet sagsbehandler. Så er det sagsbehandling der skal strammes op på . Det er kommunens ansvar, og der må i de tilfælde siges at være rum for forbedring.

Det sidste eksempel, handler om et ægtepar, der har passeret de 60 år, og som for nylig er kommet til Danmark efter mange år i udlandet. Parret bor i en forholdsvis dyr bolig og omfattes af loftet

Det er uklart, hvorfor det ikke er muligt for kommunen at hjælpe dette par med at få nogle få timers arbejde ugentligt og hermed komme fri af loftet.

Sammenfattende må jeg sige, at jeg gerne havde set en større forståelse hos foreningen for, at det skal kunne betale sig at arbejde.